

فصلنامه علمي

مهندسے، ساختمان و علوم مسکن behs.bhrc.ac.ir

دستورالعمل انجمن معماری ژاین در کاربرد عملی دینامیک سیالات محاسباتی (CFD) در شرایطِ محیطی باد در تراز عابرپیاده پیرامون ساختمانها ٔ

نویسندگان: پوشی هیده تومیناگا، آکاشی موشیدا، ریچیرو پوشی، هیروت کاتااوکا، سویوشی نوزو، ماسارو پوشیکاوا، تايجي شيراساوا

مترجمان: سيده حميده موسوى'*، شهرام دلفاني'

 کارشناسی ارشد، فناوری معماری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران ۲. دانشیار، مهندسی مکانیک، مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، تهران * تهران، کدیستی ۱۹۸۳۹۶۹۴۱۱، hamideh.moosavi17@gmail.com

حكىدە

پیشرفت چشمگیر رایانهها و نرمافزارهای دینامیک سیالات محاسباتی^۲ در سالهای اخیر، امکان پیشبینی و ارزیابی شرایط محیطی باد در تراز عابر پیادهی پیرامون ساختمانها را، در مرحله طراحی فراهم کرده است. لذا وجود دستورالعمل هایی که به صورت خلاصه به نکات مهم وکاربردی تکنیک CFD در این حوزه بیردازد، ضروری است. تأکید این مقاله به دستورالعملهای ارایه شده توسط انجمن معماری ژاپن است. از ویژگی این دستورالعمل آن است که با مقایسه بین پیش,بینیهای CFD، نتایج تونل باد و اندازهگیریهای میدانی بر روی ۷ نمونه موردی، نتایجی را جمعبندی نموده تا به صورتی نسبتا جامع بتوان بسیاری از شرایط محاسباتی مؤثر بر رژیمهای جریان را بررسی نمود. كليدواژگان

CFD، باد در تراز عابر پیاده، پیشبینی، دستورالعمل، آزمایش تجربے،

AIJ Guidelines for Practical Applications of CFD to Pedestrian Wind **Environment around Buildings**

Yoshihide Tominaga, Akashi Mochida, Ryuichiro Yoshie, Hiroto Kataoka, Tsuyoshi Nozu, Masaru Yoshikawa, Taichi Shirasawa

Translated by: Seyedeh Hamideh Moosavi^{1*}, Shahram Delfani²

1. Urban and Architecture Department, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran 2. Department of Mechanical Engineering, Road, Housing, and Urban Development Research Center, Tehran, Iran

* P.O. Box 1983969411, Tehran, Iran, hamideh.moosavi17@gmail.com

Abstract

Significant improvements of computer facilities and computational fluid dynamics (CFD) software in recent years have enabled prediction and assessment of the pedestrian wind environment around buildings in the design stage. Therefore, guidelines are required that summarize important points in using the CFD technique for this purpose. This paper describes guidelines proposed by the Working Group of the Architectural Institute of Japan (AIJ). The feature of these guidelines is that they are based on cross-comparison between CFD predictions, wind tunnel test results and field measurements for seven test cases used to investigate the influence of many kinds of computational conditions for various flow fields. Keywords

Wind Engineering " است که در شماره ۹۶ نشریه علمی " AIJ Guidelines for Practical Applications of CFD to Pedestrian Wind Environment around Buildings " است که در شماره ۹۶ نشریه علمی " and Industrial Aerodynamics" در سال ۲۰۰۸ به چاپ رسیده است و تا آوریل ۲۰۱۹ (زمان ترجمه متن)، ۱۰۸۰ مقاله علمی به آن ارجاع داده شده است.

² Computational Fluid Dynamic (CFD)

۱– مقدمه

پیشرفت چشمگیر رایانهها و نرمافزارهای دینامیک سیالات محاسباتی در سالهای اخیر، امکان پیشبینی شرایط محیطی باد ِ تراز عابر پیاده را در فاز طراحی ساختمانها فراهم کرده است. در این میان، در بسیاری از شبیه سازی های دینامیک سیالات محاسباتی ٔ به دلیل اطلاعات ناکافی درباره عوامل مؤثر بر شرایط محاسباتی، نتایجی نامعتبر کسب میشود. تاکنون چندین مطالعه موردی درباره شرایط باد در تراز عابر پیاده پیرامون ساختمان های واقعی، با استفاده از روش دینامیک سیالات محاسباتی انجام شده است [1-۴]. با وجود این، تأثیر شرایط محاسباتی، مانند: نحوه شبکهبندی، ابعاد دامنه حل، شرایط مرزی و غیره در دقت نتایج هنوز به صورت قاعدهمند مورد بررسی قرار نگرفته است. بنابراین، نیاز به مجموعهای از دستورالعمل ها که نکات مهم در استفاده از تکنیک دینامیک سیالات محاسباتی در پیشبینی شرایط باد عابر پیاده را به طور خلاصه بیان کند، ضروری است. شایان ذکر است تعدادی دستورالعمل در حوزهی کاربرد ديناميک سيالات محاسباتي در صنعت درمورد شيوههاي اعتبارسنجي و صحتسنجي ، منتشر شده است [۵-۷]. هرچند این دستورالعملها اطلاعات باارزشی در خصوص بررسی جریان باد پیرامون ساختمانها فراهم کردهاند، اما هنوز دستورالعملى مختص استفاده از اين روش براى پيشبينى جريان باد پيرامون ساختمانها تدوين نشده است.

اخیرا پیشنهادهایی درباره استفاده از روش دینامیک سیالات محاسباتی در پیشبینی شرایط محیطی باد در تراز عابر پیاده توسط مؤسسه کاست[†] (مؤسسه اروپایی همکاری در زمینه علمی و تحقیقات فنی) و گروه اکشن⁶ C14 تدوین شده است. این پیشنهادها بیشتر مبتنی بر نتایج منتشر شده از دیگران بوده که توسط فرانک در سال ۲۰۰۶ ارایه شده است [۸, ۹].

دستورالعمل پیشرو صرفا برای پیش بینی جریان باد پیرامون ساختمانها به کمک شیوه دینامیک سیالات محاسباتی توسط انجمن معماری ژاپن² و با همکاری چندین محقق از دانشگاهها و مؤسسههای خصوصی متفاوت، منتشر شده است. این گروه تحقیقاتی، نتایج زیادی از آزمایشهای تونل باد، اندازه گیریهای میدانی و نتایج عددی منتج از مرافزارهای متفاوت دینامیک سیالات محاسباتی را برای بررسی تأثیر مشخصههای محاسباتی مختلف در میدانهای جریان گردآوری کردهاند. یکی از ویژگیهای متمایز این دستورالعمل این است که نتایج ارایه شده از آن، منتج از بررسیهای عددی و آزمایشگاهی همین گروه تحقیقاتی بوده است. در حالی که دستورالعملهای ارایه شده توسط کاست عمدتا شامل نتایج سایر پژوهشگران است. این مقاله همچنین به بحث درباره شباهتها و تفاوتهای این دو دستورالعمل میپردازد.

دستورالعملهای پیشنهاد شده در اینجا اکثرا بر پایه عدد رینولدز^۲ بالا و معادلات نویر- استوکس به روش میانگین گیری رینولدز^۸ است. اگرچه برای بالابردن دقت نتایج، استفاده از مدل شبیهسازی گردابههای بزرگ^۹ و

CFD, Pedestrian wind environment, Prediction, Guidelines, Benchmark test

رینولدزهای پایین مطلوبتر است، اما استفاده از این مدلها برای تجزیه و تحلیل جریان باد در تراز عابر پیاده، به دلیل نیاز به تعداد بسیار زیادی شبکه و بالا رفتن نرخ محاسبات مشکل است. با وجود این، این دستورالعملها میتوانند هنگام استفاده از مدلی با دقت بسیار بالا، مانند شبیهسازی گردابههای بزرگ یا مدلهای با رینولدز پایین نیز مفید باشند.

۲- طرح کلی از نمونه های مورد مقایسه

به منظور روشن ساختن عوامل اصلی تأثیرگذار در میزان دقت پیشبینیها، مقایسههایی متقابل بین آزمایشهای تونل باد، اندازه گیریهای میدانی و نتایج دینامیک سیالات محاسباتی (با استفاده از مدلهای مختلف ٤-k DSM و LES) پیرامون یک ساختمان مجزای بلند مرتبه که در لایه مرزی سطحی^{۱۰} قرار گرفته، در میان مجموعهای از ساختمانها در یک بستر شهری واقعی و پیرامون یک درخت، انجام شده است. شکل ۱، هفت نمونه موردیِ بررسی شده در این مقایسه را نشان میدهد. به منظور بررسی تأثیر یک فاکتور مشخص مثلا عملکرد یک مدل جریان آشفته^{۱۱} (توربولانسی)، دیگر رفته شدهاند. مبنای شرایط محاسباتی، برای مثال: تنظیمات شبکه، شرایط گرفته شدهاند. مبنای شرایط محاسباتی، برای مثال: تنظیمات شبکه، شرایط مرزی و غیره از پیش تعیین شده و از محققان خواسته شده تا با استفاده از این شرایط محاسباتیِ مبنا به انجام شبیه سازیها بپردازند و نتایج با یکدیگر مقایسه شده است [۱-۱۰].

۳- دامنه حل و نمایش محیط اطراف

۳-۱- ابعاد دامنه حل

در دامنه محاسباتی، بر اساس اطلاعات دریافتی از تونل باد، نرخ انسداد^{۱۰} باید زیر ۳٪ باشد. در مدلی که تنها یک ساختمان مجزا قرار دارد، فاصله مدل از صفحات جانبی و بالایی دامنه حل باید ۵۲ یا بیشتر باشد. درحالی که H بیانگر ارتفاع مدل ساختمان هدف است [۰۱, ۱۷]. فاصله بین ورودی جریان و مدل مورد بررسی باید به نحوی تنظیم شود که با آنچه به صورت آزمایشگاهی در تونل باد و در بالادست جریان در تونل باد قرار دارد (ناحیه صاف و هموار)، مطابقت داشته باشد. در شبیه سازی، مرز پایین دست دامنه حل (خروجی جریان) باید حداقل به اندازه ۱۰۲۱ بعد از مدل ساختمانی امتداد یابد. هنگامی که ساختمان های اطراف نیز در نظر گرفته می شوند، ارتفاع دامنه محاسباتی باید طوری تنظیم شود که با ارتفاع لایه مرزی^{۱۴} بستر

¹ Computational Fluid Dynamics (CFD)

² Validation

³ Verification ⁴ COST

Action C14

AIJ Reynolds Number (Re)

⁸ Reynolds Average Navier-Stokes (RANS)

⁹ Large Eddy Simulation (LES)

¹⁰ Surface Boundary Layer

در این لایه از اتمسفر عوارض طبیعی، مصنوعی و توپوگرافی سطح زمین باعث ایجاد نیروی اصطکاک و رانش شده، که در نهایت سبب تغییر عمودی سرعت متوسط باد در لایه نزدیک به زمین می شود. سرعت متوسط باد در این لایه با افزایش ارتفاع تغییر می کند و این تغییر تا جایی امتداد می یابد که تنش حاصل از نیروی برشی سطح را بتوان نادیده گرفت؛ در این ارتفاع سرعت باد به بیشترین میزان می رسد و بدون تغییر باقی می ماند (1999 ASCE). این ارتفاع را ارتفاع گرادیان (CS)، می نامند. در این لایه هوا، پروفیل سرعت باد توسط قانون لگاریتمی محاسبه و مقدار سرعت اصطکاکی ثابت فرض می شدد.

^{۱۱} حرکت بسیار نامنظم سیال را که معمولا در سرعتهای بالا دیده میشود، آشفته یا توربولانسی. می_انامند.

¹² Solution Domain 13 Blockage Ratio

نسبت سطحی از نمونه که مقابل جریان قرار می گیرد نسبت به مقطع عرضی ورودی جریان ¹⁴ Boundary Layer

در این لایه از اتمسفر عوارض طبیعی، مصنوعی و توپوگرافی سطح زمین باعث ایجاد نیروی اصطکاک و رانش و در نهایت، سبب تغییر عمودی سرعت متوسط باد در لایه نزدیک بـه زمـین مـیشـود. سـرعت

مورد مطالعه، مطابقت داشته باشد [۱۸]. در این حالت نیز، فاصله از دیوارهای جانبی محدوده محاسباتی باید حدود ۵H از لبهی بیرونی مدل ساختمان هدف باشد. نهایتا مدلهای ساختمانی موجود نباید بیشتر از ۳٪ فضای حل را اشغال کنند.

شکل ۱ نمونههای موردی مقایسه شده:

(a) نمونه موردی B (مکعب مستطیل ۲:۱:۱)؛ b) نمونه موردی B (مکعب مستطیل a) نمونه موردی B (مکعب مستطیل c)؛ c) نمونه موردی D (ساختمان b)؛ c) نمونه موردی D (ساختمان c)؛ c) نمونه موردی E (مجموعههای ساختمانی با احجام ساده شده در بستر شهری واقعی)؛ f) نمونه موردی F (مجموعههای ساختمانی با احجام ساده شده در بستر شهری واقعی)؛ g) نمونه موردی G (یک درخت کاج دو بعدی) ساده شده در بستر شهری واقعی)؛ g) نمونه موردی G (یک درخت کاج دو بعدی)

در كاست نیز الزامات مشابهی برای ورودی و ارتفاع دامنه یحل ارایه شده است. بر اساس این دستورالعمل فواصل جانبی، 2.3W، درحالی که W عرض محدوده ساختمانی و فاصله مدل تا خروجی جریان، I5H_{max} را درحالی که _{max} ارتفاع بلندترین ساختمان است، پیشنهاد شده است که کمی محافظه کارانه به نظر می رسد [۹]. چنانچه در دامنه حل تنها تأکید بر ساختمان هدف باشد و از ساختمانهای اطراف صرفنظر شود، احتمال ایجاد نتایج غیر واقعی بالا می رود [۹].

۳-۲- محیط پیرامون ساختمان هدف

در هنگام بررسی یک ساختمان در محیط شهری، عموما شعاعی به میزان 1-2H از مدل ساختمان هدف، باید به طور دقیق مدلسازی شود. بهعلاوه، حداقل یک بلوک شهری در اطراف ساختمان هدف باید بازآفرینی شود [۱۵, ۱۶]. همچنین، استفاده از تعدادی احجام ساختمانی ساده جهت تعیین طول زبری مناسب (Z₀) برای شرط مرزی سطح زمین و ارایه زبری منطقه بیرونی (از لبه بیرونی بلوکهای شهری اضافی تا مرز دامنه محاسباتی) توصیه میشود. کاست پیشنهاد میدهد که ساختمان هدف، باید با بیشترین میزان جزییات ارایه شود ولی به جزییات محیط اطراف اشارهای نکرده است [۹].

۳-۳- تدابیری برای موانع کوچکتر از اندازه شبکه

برای شبیه سازی اثرهای ایرودینامیکی موانع با ابعاد کوچک مانند ساختمان های کوچک، تابلوهای راهنمایی، درختان و اتومبیل ها و غیره نیاز

است که شرطهایی به معادلات اولیه جریان برای کاهش سرعت باد ولی افزایش توربولانس، اضافه کنیم. این مدل را که بر اساس مدل ٤-٤ است، کاناپی مدل ^۱ مینامند. البته همان طور که ذکر شد، در این مدل شرطهایی به معادلات حاکم افزوده شده است [۲۰–۲۳].

کاشت درخت یکی از متداولترین اقدامات برای بهبود شرایط محیطی در تراز عابر پیاده است. موکیدا و همکارانش [۱۱] انواع سایههای درختی را طبقهبندی کردهاند و همچنین، مدلهای مختلف سایه ایجاد شده را با اندازهگیریهای میدانی جریان پیرامون درختها مقایسه کردهاند. به پژوهشگران پیشنهاد میشود، هنگام بررسی میزان سایهاندازی درختان، نتایج خود را با موکیدا و همکاران [۱۱] مقایسه نمایند.

۴– تقسیمات شبکه

۴–۱– کلیات

به منظور پیش بینی رژیم جریان پیرامون ساختمان با دقتی قابل قبول، مهمترین نکته بازآفرینی صحیح پدیده جدایش جریان در کنار سقف و دیوارهاست. بنابراین، برای حل جریان در گوشههای ساختمان، به یک شبکهبندی ریز نیاز است. با این حال، معمولا حل زیرلایهی لزجتی^۲ در نزدیکی دیوارههای ساختمان و اعمال شرط عدم لغزش بر روی دیوارها، بسیار مشکل است. استفاده از توابع دیواره، برای نمایش جریان پیرامون ساختمانها اساسا اشتباه است. زیرا بسیاری از توابع دیواره به دلیل در نظر نگرفتن پدیده جدایش جریان، توابعی نادقیق هستند. این درحالی است که بیشتر ساختمانها احجامی صلب با لبههای تیز هستند و همیشه نقاط جدایش، صونظر از عدد رینولدز، در گوشههای اصلی پدیدار می شود. اما نتایج نشان میدهد که میزان خطای به وجود آمده ناشی از توابع دیواره، کمتر از میزان مورد انتظار است.

بر اساس نتایج [۱۰, ۱۲, ۱۵] برای یک مدل ساختمانی ساده وجود حداقل ۱۰ سلول در یک جبهه ساختمان برای بازآفرینی جدایش جریان پیرامون گوشههای رو به سمت باد، ضروری است.

شکل سلولها باید به نحوی تنظیم شود که عرض سلولهای مجاور هم مشابه باشد، خصوصا در ناحیههایی که تغییرات سرعت قابل توجه است. در این نواحی، مطلوب است که ضریب رشد^۳ سلولهای مجاور ۱/۳ یا کمتر در نظر گرفته شود. با این حال، اثبات این امر که نتایج، وابسته به شبکهبندی نیست، الزامی است؛ زیرا ضریب رشد پیشنهاد شده ممکن است بر اساس شکل ساختمان و محیط اطراف آن، تغییر کند.

کاست نیز محدودیتهای مشابهی را برای ضریب رشد شبکهها ارایه میدهد و پیشنهاد میکند که حساسیت نتایج به دقت شبکه باید بررسی شود [۸].

۴-۲- دقت شبکه برای محوطه ساختمانی واقعی

حداقل دقت شبکه باید حدود ۰/۱ مقیاس ساختمان (بین ۵/۵ تا ۵/۰ متر) در ناحیه پیرامون ساختمان هدف، تنظیم شود. بهعلاوه، شبکهها باید به نحوی

متوسط باد در این لایه با افزایش ارتفاع تغییر میکند و این تغییر تا جایی امتداد پیدا میکند که تــنش حاصل از نیروی برشی سطح را بتوان نادیده گرفت؛ در این ارتفاع سرعت باد به بیشترین میزان رسـیده و بدون تغییر باقی میماند.

¹ Canapy Model

² Viscous SubLayer

زیر لایه لزجتی منطقهای از یک جریان عمدتا آشفته است که در نزدیکی مرز با شرایط عدم لغزش رخ میدهد. در این ناحیه، تغییرات سرعت جریان در جهت عمود بر مرز جسم صلب به صورت خطی است. ³ Stretching Ratio

قرار گیرند که تا تراز مورد ارزیابی (۱/۵ تا ۵ متر بالاتر از زمین) حداقل سه ردیف سلول، از سطح زمین قرار گرفته باشد [۱۴, ۱۵].

کاست پیشنهاد میکند که حداقل ۱۰ شبکه باید در هر وجه ساختمان یا ۱۰ سلول به ازای هر مقدار از ریشه سوم حجم ساختمان در هر وجه آن استفاده شود. همچنین، پیشنهاد میدهد که به هنگام محاسبه سرعت در تراز ۱/۵ تا ۲ متری، بایستی حداقل سه ردیف سلول زیر تراز مدنظر قرار گرفته باشد. این الزامات با دستورالعملهای انجمن معماری ژاپن مطابقت دارد.

۴–۳– استقلال از مش^ا

در روند استقلال از مش باید اثبات گردد که نتایج حاصل وابسته به تعداد شبکهها نیست. تعداد شبکههای ریز باید حداقل ۱/۵ برابر تعداد مشهای درشت در هر بُعد باشد [۲۴].

طبق کاست، باید حداقل ۳ نمونه شبکهبندی را به طوری که نسبت سلولها برای هر ضلع در دو شبکه متوالی حداقل ۱/۵ باشد، ارزیابی کرد. این افزایش ابعاد باید به طور نسبتا مساوی در هر ضلع سلول اعمال شود [۸].

۴–۴– شبکههای سازمان نیافته

در این نوع شبکهبندی لازم است نسبت اضلاع سلولهای شبکه مجاور به شبکههای درشت یا نزدیک سطوح هندسههای پیچیده از حد بیان شده در بخش ۲-۴ فراتر نرود. برای افزایش دقت، مطلوب است که سلولهای مجاور دیواره به صورت موازی با سطح آن، درنظر گرفته شود (شکل ۲).

شکل ۲ چیدمان المان های شبکه مجاور سطح صلب در شبکه بندی سازمان نیافته

۵- شرط مرزی

۵-۱- شرایط مرزی ورودی

پروفیل عمودی سرعت U(z) بر روی یک سطح صاف معمولا با قانون توانی ً بیان میشود [۱۸]:

(1)

$$U(z) = U_s \left(\frac{z}{z_s}\right)^a$$

درحالی که Us سرعت در ارتفاع مرجعِ z_s و ۵ توان از پیش تعیین شده برای هر نوع پوشش کف (زمین) است.

توزیع عمودی انرژی توربولانس (k(z) را میتوان از یک آزمایش تونل باد یا مشاهده محیط اطراف، بهدست آورد. اگر مقادیر انرژی توربولانس در دسترس نباشد، (k(z) را میتوان بر اساس معادله ۲، معادله محاسبه پروفیل عمودی شدت توربولانس - I(z) - که توسط انجمن معماری ژاپن برای برآورد بار باد به ساختمان پیشنهاد شده است، به دست آورد.

(۲)

پیشنهاد میشود که مقادیر ٤ نیز با در نظر گُرفتن موازنه P_k= ٤ ارایه شود.

(۴)

 $\varepsilon(z) \cong P_k(z) \cong \overline{-u'w'} \frac{dU(z)}{dz} \cong C_u^{\frac{1}{2}} k(z) \frac{dU(z)}{Dz}$ c, or one to be a be a construction of the second s

$$\varepsilon(z) = \sqrt{C_u} k(z) \frac{U_s}{z_s} \alpha \left(\frac{z}{z_s}\right)^{(\alpha-1)}$$

در اینجا C_u ثابت و برابر ۰/۰۹ فرض میشود.

دستورالعمل کاست برای شرایط مرزی ورودی، فرمولهایی را که توسط ریچارد و هاگزی [۲۵] در سال ۱۹۹۳ ارایه شده است، پیشنهاد میدهد. پروفیلهای عمودی برای (U(z)، (i)، و (c) در لایه مرزی اتمسفری با فرض تنش برشی ثابت، به شرح زیر است:

(۶)

(λ)

$$U(z) = \frac{U_{ABL}}{\kappa} \ln\left(\frac{z+z_0}{z}\right)$$
(Y)

$$k(z) = \frac{U_{ABL}}{\sqrt{C_u}}$$

$$\varepsilon(z) = \frac{U_{ABL}^*}{\kappa(z+z_0)}$$

در حالی که K ثابت فون کارمن و برابر با ۲/۴ و U^{*}ABL سرعت اصطکاکی لایه مرزی اتمسفری است.

در ارتفاع h به صورت زیر محاسبه می شود: $U_{
m ABL}^{*}$

$$U_{ABL}^{*} = \frac{\kappa U_{h}}{\ln(\frac{h+2_{0}}{2})}$$
(9)

بهطور خلاصه میتوان گفت که شرط مرزیِ سرعت، k، 3 در مرز بالادست ناحیه حل و در جهت عمود بر سطح ساختمان بر اساس معادلات ۲ تا ۴، قابل دستیابی است که در آنها مقدار توان α مطابق این دستورالعمل و بر مبنای مقدار سرعت باد ارایه شده است [۱۸]. درحالی که در کاست، مقدار شرط مرزی سرعت، k، 3 در مرز بالادست ناحیه حل و در جهت عمود بر سطح ساختمان بر اساس معادلات ۶ تا ۹ که بر پایه ی z_0 یا فاکتور میزان زبری سطح است، بیان میشود. در معادلات ۶ تا ۹ فرض میشود که ارتفاع دامنه محاسباتی بسیار کمتر از ارتفاع لایه مرزی اتمسفری است. زیرا فرض تنش برشی ثابت تنها در قسمت پایینی لایه مرزی اتمسفری معتبر است.

¹ Grid Independency ² Power Law

³ Root Mean Square (RMS)

بنابراین، ضروری است که به رابطه بین ارتفاع دامنهی محاسباتی و لایه مرزی اتمسفری توجه شود.

۵-۲- سطوح جانبی و فوقانی دامنهی حل

اگر دامنه یحل به اندازه کافی بزرگ باشد (به بخش ۳-۱ رجوع کنید)، شرایط مرزی اعمال شده بر سطوح جانبی و فوقانی تأثیر زیادی در نتایج محاسبات پیرامون ساحتمان هدف نخواهد داشت [۱۰, ۱۲, ۱۵]. استفاده از شرط دیواره غیرلزج (در این شرط در مرز دیواره سرعت عمود بر آن جسم همچنین، گرادیان سرعت موازی با سطح جسم در جهت عمود بر آن جسم برابر با صفر فرض می شود) به همراه یک دامنه یمحاسباتی بزرگتر و ریزتر، محاسبات را پایدارتر خواهد کرد.

۵-۳- شرط مرزی خروجی جریان

به طور متداول برای شرط مرزی خروجی جریان، گرادیان تمام متغیرها در جهت عمود بر مرز پایین دست دامنه حل برابر با صفر فرض میشود. همانگونه که در قسمتهای قبل گفته شد، مرز پایین دست دامنه حل باید به اندازه کافی دور باشد تا تأثیر آن مرز در رژیم جریان در اطراف ساختمانهای هدف قابل اغماض باشد.

۵-۴- شرط مرزی سرعتی سطوح صلب

4-۹-۱- سطح زمین برای یک ساختمان منفرد برای مقایسه با نتایج تجربی در خصوص شرط مرزی مربوط به سطح زمین مهمترین اصل آن است که در محاسبات این ناحیه از دامنه حل ابتدا باید مقادیر مشخصههای مختلف برای زمین، بدون وجود ساختمان، تحت یک شبیه سازی عددی مستقل تعیین گردد. تغییرات سرعت باد نه تنها در جهت عمود بر سطح زمین به صورت تدریجی از مقدار صفر (در سطح زمین) تا مقادیر سرعت ِ جریان آزاد تغییر می کند، بلکه در جهت جریان و به سمت پایین دست دامنه حل و در هر

تغییرات سرعت در جهت عمود بر سطح زمین از یک قانون لگاریتمی با فرض سطح زمین صاف و یا یک قانون لگاریتمی با ضرایب زبری z₀ و k_s (k^k). ارتفاع زبری) را میتوان به صورت زیر تعریف کرد.

برای سطحی با دیواره صاف و هموار قانون لگاریتمی به صورت زیر خواهد بود:

 $(1 \cdot)$

مقطع نيز متغير است.

$$\frac{U_p}{\sqrt{(\tau_{w/\rho})}} = \frac{1}{\kappa} \ln z_n^+ + A = \frac{1}{\kappa} \ln \frac{\sqrt{(\tau_{w/\rho})} z_p}{v} + A$$

در رابطه بالا، U_P مقدار سرعت مماس با سطح زمین در اولین سلول نزدیک به زمین، au_w تنش برشی در زمین، z_n^+ ، یکای بدون بعد دیواره (در اینجا دیواره یعنی سطح زمین)، z_p فاصله بین نقطه مورد نظر U_P و دیواره و A ثابت جهانی است که بین ۵ تا ۵/۵ در نظر گرفته می شود.

برای بهدست آوردن T_w بدون شبیهسازی، از معادله عمومی ۱۱ میتوان استفاده کرد [۲۶]. موراکامی و موکیدا در سال ۱۹۸۸ از شرایط مرزی کلی قانون لگاریتمی برای بررسی جریان باد پیرامون ساختمانها استفاده کردهاند.

در صورت فرض زمین دارای زبری ₂0، قانون لگاریتمی به صورت زیر بیان میشود:

(11)

$$\frac{U_p}{\sqrt{(\tau_{w/\rho})}} = \frac{1}{\kappa} \ln\left(\frac{z_p}{z_o}\right)$$

لایه مرزی نزدیک سطح زمین لایهای پایدار و ثابت در نظر گرفته می شود، لذا میزان z_0 را نیز می توان با استفاده از رابطه $k = C_u^{1/4} k^{1/2}$ و مقادیر اندازه گیری شده سرعت و k در نزدیکی سطح زمین، به دست آورد.

(17)

$$z_0 = \frac{z_p}{\exp(\kappa \, U_p / \, C_u^{1/4} \, \, k_p^{1/2})}$$

درحالی که k_p مقدار k در z_p است.

برای بررسی مناسب بودن شرایط مرزی داده شده، باید ثابت شود که پروفیل سرعت در نزدیکی سطح زمین در چند نقطه اندازه گیری، مشابه با تونل باد است. این مقایسه را میتوان با محاسبهای در دامنهی حلی دو بعدی (مقطعی از دامنهی حل سه بعدی اصلی که شامل وجههای پایینی زمین، وجه بالا دست و پایین دست جریان و وجه جریان آزاد است) با شبکهبندیای مشابه با شبکهبندی سه بعدی در این مقطع انجام داد [۱۰]. همچنین، دستورالعمل کاست، به جهت صحتسنجی دامنه حل، پیشنهاد می دهد ابتدا در محدودهای خالی از ساختمان شبیه سازی انجام شود و سپس، پروفیل شبیه سازی شده با پروفیل از پیش تعیین شده، مقایسه گردد.

۵-۴-۲ سطح زمین برای بستری با ساختمانهای واقعی

شرایط مرزی باید متناسب با سطح زمین واقعی باشد. مثلا برای زمینی با سطح هموار و صاف از قانون لگاریتمی مختص دیوارهی صاف (معادله ۱۰) میتوان استفاده کرد.

برای زمینی با سطح زبر، که میتوان آن را با طول زبری z₀ معرفی کرد، قانون لگاریتمی (معادله۱۱) شامل شاخص زبری قابل استفاده است.

دستورالعمل کاست بیان میکند که ایجاد شرایط مرزی زبر با k_s منجر به خطای زیاد در نزدیک زمین میشود، زیرا اندازه اولین سلول در مجاورت زمین باید حداقل به اندازه k_s باشد. بنابراین، توصیه میشود برای شبیهسازی زمین بستر شهری از شرط زمین مسطح و هموار (معادله ۱۰) استفاده شود [۸]. جزییات بیشتر توسط بلوکن در سال ۲۰۰۷ ارایه شده است [۲۷].

۵-۴-۳- دیواره ساختمان

برای دیوارههای ساختمان، شرایط مرزی بر اساس معیارهای بخش ۵-۴-۲ استفاده میشود.

۵-۵- شرایط مرزی سطح صلب برای انرژی توربولانس (k) و نرخ اتلاف (ع)

k)−۵−1− انرژی توربولانس (k)

معادله تعیین مقدار k در شرایطی حل میشود که گرادیان k در جهت عمود بر مرز جسم برابر با صفر باشد.

۵-۵-۲- نرخ اتلاف

نرخ اتلاف در اولین گره شبکه محاسباتی به صورت زیر است: (۱۳)

$$\varepsilon_p = \frac{C_u^{\frac{3}{4}} k_p^{\frac{3}{2}}}{\kappa \, z_p}$$

۶- الگوریتم حل، روش منفصل کردن معادلات در میدان حل

شبیه سازی جریان هوا در اطراف ساختمان از منفصل کردن معادلات بقای جرم و ممنتوم به صورت پایا و گذرا در دامنه حل نشأت می گیرد که یکی از مهمترین این تکنیک ها حل معادلات نویر - استوکس به شیوه میانگین گیری رینولدز است، چنانچه نوسانات گذرایی در محاسبه اتفاق نیفتد و هر دو صورت پایا و گذرا به سمت یک جواب همگرا شوند. با وجود این، در شرایط واقعی، نوسانات تناوبی به شکلی گذرا معمولا در وجه پشت به باد ساختمان های بلند رخ می دهد. این نوسانات را نمی توان با محاسبه در حالت پایا مشاهده نمود. این نوسانات تناوبی را که در بسیاری موارد در رینولدز بالا رخ می دهد، نمی توان در شبیه سازی های مختص معادلات بقا در حالت پایدار نوسانات از مدل سازی های گذرا که مختص مدل های توربولانسی ویژه است (نظیر LES) استفاده نمود زمور (۲۸, ۲۸].

۶-۲- طرح کلی برای ترم (بخش) جابهجایی معادلات نویر استوکس

معادلات بقای ممنتوم (نویر - استوکس) و بقای انرژی شامل دو بخش اصلی جابهجایی^۱ (اثر نیروهای اینرسی) و نفوذ^۲ (اثر نیروهای لزجتی) است. به منظور منفصل نمودن بخشهای جابهجایی توصیه میشود از روشهای انفصال مرتبه اول استفاده نشود، چراکه خطای ناشی از این انفصال از درجه ۲ است و این خطا میتواند در شبیهسازی خود را نظیر نیروهای لزجتی نشان دهد و تبعا منجر به حلهای غلط شود.

کاست استفاده از روشهای انفصال مرتبه اول برای بخش جابهجایی را فقط برای تکرارهای اولیه (سعی و خطاهای اولیه) روند حل مجاز میداند [۸].

۷- همگرایی حل

۷-۱- معیارهای همگرایی

محاسبات زمانی به پایان میرسد که حل به همگرایی مناسبی رسیده باشد. بدین منظور، با مقایسه متغیرهایی نظیر سرعت، فشار، k، ٤ و غیره در نقاط هندسی مشخص و در تکرارهای متوالی باید ثابت کرد که مقادیر بهدست آمده برای این متغیرها در تکرارهای متوالی تغییرات بسیار ناچیزی دارد.

هنگامی که همگرایی به کندی صورت میگیرد، نکات زیر باید بررسی شود:

- نسبت ابعاد و نسبت افزایش طول شبکهها ممکن است بسیار بزرگ باشد.
- حل عددی دستگاه معادلات منفصل شده زمانبر بوده و لازم است برای حل این روش عددی از روشهای مناسب تری استفاده شود.
- به دلیل فیزیک واقعی جریان اطراف ساختمان (وجود جریان گذرا) ممکن است نوسانات دورهای مانند پدیده دفع گردابه^۳ رخ دهد.

دستورالعمل کاست پیشنهاد میدهد که مقدار باقیماندهها (قدر مطلق تفاضل مقادیر متغیرها در تکرارهای متوالی) باید تا ۴ مرتبه اعشار کاهش یابد [۹]. هرچند این مقادیر به میزان زیادی وابسته به مشخصات جریان و شرایط مرزی است، ولی بهتر است که حل مستقیما با استفاده از شاخصهای همگرایی که در بالا اشاره شد، بررسی شود.

۷-۲- حدس اوليه (مقداردهي اوليه)

برای هرچه سریعتر شدن روند همگرایی، ویژگیهای فیزیکی اولیه مناسبی باید تعریف شده باشد. به همین منظور باید حدس اولیه متغیرها، برابر با مقادیر متغیرها در مرز بالادست دامنه حل فرض شود و یا آنکه در ابتدا با فرض آرام بودن جریان در اطراف ساختمان معادلات بقای جرم و ممنتوم (نویر استوکس) بدون معادلات توربولانسی حل شود و جوابهای حاصل برای متغیرها به عنوان مقادیر اولیه برای شبیه سازی جریان در این دامنه حل و در حالت توربولانسی (حضور معادلات کمکی توربولانسی) در نظر گرفته شود.

۸- مدلهای توربولانسی

مشکل شناخته شده مدل توربولانسی standard k-E این است که نمی تواند جدایش و جریان معکوس بر فراز سقف را به دلیل بیش بر آورد انرژی توربولانس در ناحیه اتصال دیوارهای ساختمان بههم، تولید کند. اگرچه این مشکل در نزدیکی سطح زمین به اندازهی نزدیک سقف ساختمان نیست، اما ممکن است دقت پیش بینی نقاطی را که دارای سرعت بالا هستند، تحت تأثیر قرار دهد. با این حال، بسیاری از مدلهای اصلاح شده ی s-k و مدل دیفرانسیلی[†] این مشکل را کاهش داده و دقت پیش بینی باد با سرعت بالا را در نزدیکی سطح زمین افزایش دادهاند [۱۰, ۱۲, ۱۳, ۱۵].

در مورد انتخاب مدل توربولانسی، کاست نتیجه میگیرد که مدل استاندارد k-ε نباید در شبیه سازی های مسایل مهندسی باد استفاده شود. این دستورالعمل مدل های ارتقا یافته ی دو معادله ای را با روش لزجت گردابه خطی^۵ پیشنهاد می دهد [۹]. این یافته ها درباره مدل توربولانسی با یافته های انجمن معماری ژاپن نیز مطابقت دارد. اگرچه کاست تأکید بیشتری بر استفاده از مدل های غیر خطی یا مدل های تنش رینولدزی² دارد [۹]. در حال حاض نمونه های بسیار کمی از دقت ِ پیش بینی این مدل ها در تحلیل مسایل باد در تراز عابر پیاده به منظور ارزیابی کارآیی، اعمال شده است. بنابراین، انتظار می رود که تحقیقات بیشتری در آینده نزدیک توسط کاست انجام شود.

۹- اعتبارسنجی

کاربران باید نتایج محاسبات خود را با استفاده از کد دینامیک سیالات محاسباتی مشخص، حداقل با یک نمونه ساختمان بلند منفرد و یک مورد از مجموعه ساختمانی در منطقه واقعی شهری که توسط انجمن معماری ژاپن انجام شده است، مقایسه کنند. این نتایج تجربی در صفحه وب http://www.aij.or.jp/Jpn/publish/cfdguide/index_e.htm در دسترس است.

۱۰- نتایج

این دستورالعمل برای استفاده کاربردی از روش دینامیک سیالات محاسباتی برای بررسی شرایط محیطی باد اطراف ساختمانها در تراز عابر پیاده، توسط گروه تحقیقاتی انجمن معماری ژاپن تدوین شده است. این نتایج بر اساس مقایسهی متقابل بین پیشبینیهای دینامیک سیالات محاسباتی، نتایج آزمایش تونل باد و اندازه گیریهای میدانی برای ۷ نمونه موردی، برای ارزیابی تأثیر بسیاری از شرایط محاسباتی بر میدانهای جریان متفاوت، انجام گرفته

¹ Convection

² Diffusion ³ Vortex Shedding

⁴ Differential Stress Models (DSM)

⁵ Linear Eddy Viscosity ⁶ Reynolds-Stress Models

مهندسی ساختمان و علوم مسکن، دوره سیزدهم، شماره ۲۴، پاییز ۱۳۹۹

- [17]T. Shirasawa, et al., DEVELOPMENT OF CFD METHOD FOR PREDICTING WIND ENVIRONMENT AROUND A HIGH-RISE BUILDING, Part 2, The cross comparison of CFD results using various k-ε models for the flow field around a building model with 4:4:1 shape (Environmental Engineering), AIJ Journal of Technology and Design, 9(18), pp. 169-174, 2003.
- [18] Japan, A.I.O., Recommendations for loads on buildings, 2004.
- [19] R. Yoshie, M. A. Y. Tominaga, CFD prediction of wind environment around a high-rise building located in an urban area, in the Fourth International Symposium on Computational Wind Engineering, Japan, 2006.
- [20] H. Hiraoka, Modelling of turbulent flows within plant/urban canopies, Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics, 46-47, pp. 173-182, 1993.
- [21] T. Maruyama, Optimization of roughness parameters for staggered arrayed cubic blocks using experimental data, *Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics*, 46-47, pp. 165-171, 1993.
- [22] N. Hataya, M. A. T. Iwata, Y. Tabata, H. Yoshino, Y. Tominaga, Development of the simulation method for thermal environment and pollutant diffusion in street canyons with subgrid scale obstacles, in the Fourth International Symposium on Computational Wind Engineering, Japan, 2006.
- [23] C. W. Hirt, Volume-fraction techniques, powerful tools for wind engineering, *Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics*, 46-47, pp. 327-338, 1993.
- [24] J. H. P. M. Ferziger, Computational Methods for Fluid Dynamics, Springer, 2002.
- [25] P. J. Richards, R. P. Hoxey, Appropriate boundary conditions for computational wind engineering models using the k-ε turbulence model, *Journal of Wind Engineering and Industrial Aerodynamics*, 46-47, pp. 145-153, 1993.
- [26]B. S. D. Launder, The numerical computation of turbulent flows, Computer Methods in Applied Mechanics and Engineering, pp. 269–289, 1974.
- [27] B. Blocken, T. Stathopoulos, J. Carmeliet, CFD simulation of the atmospheric boundary layer, wall function problems, Atmospheric Environment, 41(2), p. 238-252, 2007.
- [28] Y. M. A. Tominaga, S. Murakami, Large eddy simulation of flow field around a high-rise building, in Conference Preprints of 11th International Conference on Wind Engineering, Texas, U.S.A., pp. 2543–2550, 2003.

است و نکات مهم در استفاده از تکنیک دینامیک سیالات محاسباتی برای پیش بینی شرایط باد به طور خلاصه بیان شده است. نتایج مقایسه یمتقابل ۷ نمونه موردی در این پروژه را برای اعتبار سنجی دقت کدهای دینامیک سیالات محاسباتی که برای ارزیابی شرایط باد در تراز عابر پیاده به کار می روند، می توان استفاده کرد.

11- مراجع

- T. Stathopoulos, B. A. Baskaran, Computer simulation of wind environmental conditions around buildings, *Engineering Structures*, 18(11), pp. 876-885, 1996.
- [2] N., T., Numerical study of wind mode of a territory development, Proceedings of the Second East European Conference on Wind Engineering, Prague, Czech Republic, 1998.
- [3] P. S. Westbury, M. S. D., T. Stathopoulos, CFD application on the evaluation of pedestrian-level winds, *Workshop on Impact of Wind* and Storm on City Life and Built Environment, Cost Action C14, CSTB, France, 2002.
- [4] P. J. Richards, M. G. D., D. McMillan, Y. F. Li, Pedestrian level wind speeds in downtown Auckland, *Wind Structure*, 5, pp. 151– 164, 2002.
- [5] P. J. Roache, G. K., F. White, Editorial policy statement on the control of numerical accuracy, *Fluids Engineering*, 108, 1986.
- [6] AIAA, Guide, Guide for the Verification and Validation of Computational Fluid Dynamics Simulations (AIAA G-077-1998(2002)), American Institute of Aeronautics and Astronautics, Inc, 1998.
- [7] ERCOFTAC, Best practices guidelines for industrial computational fluid dynamics, 2002.
- [8] J. Franke, H. C. Jensen, A. G. Kru^{*}s, H. W. M. Schatzmann, P. S. Westbury, S. D. Miles, J. A. Wisse, N. G. Wright, Recommendations on the use of CFD in wind engineering, in Urban Wind Engineering and Building Aerodynamics, Belgium, 2004.
- [9] J. F. Recommendations of the COST action C14 on the use of CFD in predicting pedestrian wind environment, the Fourth International Symposium on Computational Wind Engineering, Japan, 2006.
- [10] A. Mochida, T.Y. S. Murakami, R. Yoshie, T. Ishihara, R. Ooka, Comparison of various k–e models and DSM applied to flow around a high-rise building- Report on AIJ cooperative project for CFD prediction of wind environment, *Wind Structure*, 5, pp. 227– 244, 2002.
- [11] A. Mochida, Y. H.. T. Iwata, Y. Tabata, Optimization of tree canopy model for CFD prediction of wind environment at pedestrian level, in the Fourth International Symposium on Computational Wind Engineering, Japan, 2006.
- [12] T. Shirasawa, T. T. R. Yoshie, A. Mochida, H. Yoshino, H. Kataoka, T. Nozu, Development of CFD method for predicting wind environment around a high-rise building part 2, the cross comparison of CFD results using various k-models for the flow field around a building model with 4:4:1 shape, Technol. Des., 18, pp. 169–174, 2003.
- [13]Y. Tominaga, M. A. T. Shirasawa, R. Yoshie, H. Kataoka, K. Harimoto, T. Nozu, Cross comparisons of CFD results of wind environment at pedestrian level around a high-rise building and within a building complex, *Asian Architecture Building Engineering*, 3, pp. 63–70, 2004.
- [14] Y. Tominaga, Y. R. A. Mochida, H. Kataoka, K. Harimoto, T. Nozu, Cross comparisons of CFD prediction for wind environment at pedestrian level around buildings, Part 2, Comparison of results for flow field around building complex in actual urban area, *in the Sixth Asia-Pacific Conference on Wind Engineering, Korea*, 2005.
- [15] R. Yoshie, M. A. Y. Tominaga, H. Kataoka, K. Harimoto, T. Nozu, T. Shirasawa, Cooperative project for CFD prediction of pedestrian wind environment in Architectural Institute of Japan, *Wind Engineering Ind.*, Aerodyn, 95, pp. 1551–1578, 2005.
- [16] R. Yoshie, M. A. Y. Tominaga, H. Kataoka, M. Yoshikawa, Cross comparisons of CFD prediction for wind environment at pedestrian level around buildings, Part 2, Comparison of results of flow field around a high-rise building located in surrounding city blocks, *in the Sixth Asia-Pacific Conference on Wind Engineering*, Korea, 2005.